Judecătoria Soroca
sediul Florești

S E N T I N Ț Ă
în numele Legii

în cauza penală de învinuire a lui BALAN Dumitru *****de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (1) Cod penal

Dosarul nr. 1-103/2026
(PIGD: 1-26068179-46-1-29052026)

Examinarea cauzei în procedură generală. Declararea vinovăției. Aplicarea pedepsei și soluționarea acțiunii civile.

orașul Florești
9 iulie 2026

Judecătoria Soroca, sediul Florești
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecător Daniela DEVDER
grefier
*****SOROCEAN

cu participarea:
acuzatorului de stat Raisa LUPU
apărătorului inculpatului Anna BEREZOVSCHI
inculpatului Dumitru BALAN
părții vătămate/părții civile *****

examinând în ședință publică, în procedură generală, cauza penală de învinuire a lui:

BALAN Dumitru *****, născut la *****, IDNP *****, domiciliat în satul *****, cetățean al Republicii Moldova, neangajat în câmpul muncii, nesupus militar, celibatar, fără persoane la întreținere, studii medii incomplete, fără antecedente penale,

de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (1) Cod penal.

Datele referitoare la examinarea cauzei:

- Cauza penală nr. 2026380078 a fost pornită la 03 aprilie 2026, iar ulterior, în baza rechizitoriului întocmit la 29 mai 2026 de procurorul în Procuratura Soroca, Oficiul Florești, a fost deferită instanței de judecată pentru examinare în fond. Cauza a parvenit pe rolul Judecătoriei Soroca, sediul Florești, la data de 29 mai 2026, fiind examinată până la data de 9 iulie 2026.

- Procedura de citare legală a fost executată, participanții având posibilitatea de a-și exprima poziția, de a formula cereri și de a participa la cercetarea judecătorească.

A C O N S T A T A T:

FAPTA PREJUDICIABILĂ REȚINUTĂ ÎN SARCINA INCULPATULUI:

Potrivit rechizitoriului, BALAN Dumitru *****, la 05 martie 2026, aproximativ în jurul orei 19:00, intenționat, urmărind scopul violării domiciliului, în lipsa consimțământului proprietarului, încălcând prevederile art. 29 din Constituția Republicii Moldova, potrivit cărora domiciliul și reședința sunt inviolabile, a pătruns în gospodăria cet. *****, născută în anul *****, amplasată în satul *****, fără consimțământul acesteia, iar la solicitarea ultimei de a părăsi domiciliul său, a continuat acțiunile huliganice îndreptate asupra nepotului minor al victimei, *****, născut la *****.

În acest mod, acuzarea a reținut că inculpatul a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 179 alin. (1) Cod penal, după semnele calificative: *pătrunderea ilegală și refuzul de a părăsi domiciliul persoanei.*

PROCEDURA JUDICIARĂ ȘI POZIȚIA PARTICIPANȚILOR LA PROCES:

În ședința preliminară, apărătorul inculpatului a depus cerere de examinare a cauzei penale în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, potrivit art. 364[1] din Codul de procedură penală, invocând că inculpatul își recunoaște vina în comiterea faptei imputate și nu solicită administrarea unor probe noi.

Instanța a verificat cererea formulată, asistența juridică acordată inculpatului, caracterul aparent liber al solicitării, precum și materialele cauzei, după care a admis inițial cererea și a stabilit desfășurarea judecății conform procedurii simplificate.

Ulterior, la etapa audierii inculpatului potrivit regulilor de audiere a martorului, în condițiile art. 108 din Codul de procedură penală, după explicarea drepturilor și obligațiilor procesuale, BALAN Dumitru *****a refuzat să depună declarații, fapt consemnat în procesul-verbal al ședinței de judecată. Instanța reține că procedura prevăzută de art. 364[1] din Codul de procedură penală nu presupune doar existența unei cereri scrise sau a unei recunoașteri formale, ci impune confirmarea nemijlocită, personală și verificabilă a faptelor în fața instanței.

Refuzul inculpatului de a depune declarații în etapa în care urma să confirme faptele imputate a lipsit procedura simplificată de una dintre premisele sale esențiale. În aceste condiții, pentru a respecta principiile nemijlocirii, contradictorialității și aflării adevărului, instanța, prin încheiere protocolară, a dispus reluarea cercetării judecătorești și examinarea cauzei în procedură generală.

La aceeași etapă a cercetării judecătorești, acuzatorul de stat a renunțat la administrarea probei cu martorul minor *****, motivând că declarațiile părții vătămate și ale celorlalți martori, coroborate cu actele cauzei, sunt suficiente pentru demonstrarea vinovăției inculpatului. Partea apărării a fost de acord cu solicitarea formulată, neinvocând necesitatea audierii acestui martor. Instanța, luând act de pozițiile procesuale exprimate și constatând că renunțarea la proba respectivă nu afectează dreptul la apărare, contradictorialitatea și aflarea adevărului în cauză, a acceptat renunțarea la această probă și a continuat cercetarea judecătorească în baza probelor administrate și cercetate.

În dezbaterile judiciare, acuzatorul de stat a solicitat recunoașterea vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (1) Cod penal, aplicarea pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 200 de ore și admiterea integrală a acțiunii civile înaintate de partea vătămată/partea civilă *****.

Apărătorul inculpatului a solicitat aplicarea unei pedepse sub formă de amendă minimă, invocând că inculpatul a manifestat inițial disponibilitatea de a recunoaște vina.

Inculpatul a susținut poziția apărării și a solicitat aplicarea amenzii minime.

CADRUL NORMATIV APLICABIL:

Potrivit art. 29 din Constituția Republicii Moldova, domiciliul și reședința sunt inviolabile. Nimeni nu poate pătrunde sau rămâne în domiciliul ori reședința unei persoane fără consimțământul acesteia, decât în cazurile și în condițiile prevăzute de lege. Această garanție constituțională protejează nu doar posesia materială a locuinței, ci și libertatea persoanei de a se bucura de liniște, siguranță și intimitate în spațiul său privat.

Conform art. 179 alin. (1) din Codul penal, pătrunderea sau rămânerea ilegală în domiciliul ori în reședința unei persoane fără consimțământul acesteia, ori refuzul de a le părăsi la cererea ei, precum și perchezițiile și cercetările ilegale, se pedepsesc cu amendă în mărime de până la 550 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 100 la 200 de ore, sau cu închisoare de până la 2 ani.

Noțiunea de domiciliu, în sensul protecției penale conferite de art. 179 Cod penal, nu se reduce la încăperea propriu-zisă în care persoana locuiește, ci include spațiul privat aferent locuinței, folosit efectiv pentru viața domestică și familială, inclusiv gospodăria, curtea sau ograda casei, în măsura în care acestea formează un ansamblu funcțional cu locuința și sunt supuse controlului titularului dreptului.

În jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, dreptul la respectarea domiciliului este analizat în cadrul art. 8 din Convenție, care garantează dreptul la respectarea vieții private și de familie, a domiciliului și a corespondenței. Curtea a reținut că noțiunea de „domiciliu" are caracter autonom și se stabilește în funcție de existența unor legături suficiente și continue cu un anumit loc, nefiind decisivă doar calificarea dată de dreptul intern. Această abordare a fost sintetizată în Ghidul CtEDO privind art. 8 și în cauze precum Prokopovich c. Rusiei și Winterstein și alții c. Franței.

Totodată, Curtea Europeană a statuat că art. 8 din Convenție poate impune statului obligații pozitive de a asigura respectarea domiciliului inclusiv în raporturile dintre particulari. În cauza Surugiu c. României, Curtea a reținut relevanța protecției efective a domiciliului în ipoteza intrărilor repetate ale unor terți în curtea reclamantului și a lipsei unei reacții corespunzătoare din partea autorităților. Deși prezenta cauză nu privește răspunderea statului, aceste repere jurisprudențiale confirmă importanța deosebită a protecției spațiului domestic și necesitatea unei reacții juridice efective atunci când acest spațiu este încălcat.

În temeiul art. 101 din Codul de procedură penală, fiecare probă se apreciază din punctul de vedere al pertinenței, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu se apreciază prin prisma coroborării lor. Instanța apreciază probele potrivit propriei convingeri, formate în urma cercetării lor nemijlocite, sub toate aspectele, complet și obiectiv.

La individualizarea pedepsei se aplică dispozițiile art. 61, art. 75, art. 76 și art. 77 din Codul penal, instanța urmând să țină seama de gravitatea faptei, persoana inculpatului, conduita procesuală, circumstanțele cauzei și necesitatea realizării scopului pedepsei.

În privința acțiunii civile, sunt aplicabile dispozițiile art. 219-225 din Codul de procedură penală, precum și prevederile art. 2036 și art. 2037 din Codul civil, care permit repararea prejudiciului material și moral cauzat prin infracțiune. În materia satisfacției echitabile, Curtea Europeană a Drepturilor Omului reține că prejudiciul material trebuie să aibă o legătură cauzală directă cu încălcarea, iar prejudiciul moral, prin natura sa, nu se pretează unei cuantificări matematice exacte, fiind evaluat în echitate, în raport cu natura încălcării, gravitatea acesteia, efectele produse și circumstanțele concrete ale cauzei.

PROBELE ADMINISTRATE ȘI CERCETATE DE INSTANȚĂ:

Deși inculpatul a solicitat inițial examinarea cauzei în procedura prevăzută de art. 364[1] Cod de procedură penală, după reluarea cercetării judecătorești instanța a examinat cauza în procedură generală, analizând probele administrate la faza urmăririi penale, declarațiile date în ședință și actele depuse în susținerea acțiunii civile.

Instanța reține, totodată, că proba cu audierea martorului minor ***** nu a mai fost administrată în ședința de judecată, întrucât partea acuzării a renunțat la aceasta, iar partea apărării și-a exprimat acordul. Prin urmare, soluția instanței se întemeiază pe probele efectiv valorificate în cadrul cercetării judecătorești, apreciate în ansamblu, fără ca renunțarea la audierea acestui martor să diminueze suficiența probatoriului administrat.

- **Procesul-verbal de pornire a urmăririi penale și actele inițiale ale cauzei**, potrivit cărora urmărirea penală în cauza nr. 2026380078 a fost pornită la 03 aprilie 2026 în baza bănuielii rezonabile privind comiterea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (1) Cod penal *(f.d. 1)*. Acest act confirmă existența cadrului procesual legal în care au fost administrate probele ulterioare.

- **Ordonanța de punere sub învinuire**, prin care, la 28 mai 2026, BALAN Dumitru *****a fost pus sub învinuire pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (1) Cod penal *(f.d. 62-63)*. Actul delimitează obiectul acuzației și stabilește limitele examinării judiciare.

- **Procesul-verbal de audiere a învinuitului**, din care rezultă că BALAN Dumitru *****nu și-a recunoscut vinovăția la etapa urmăririi penale și a declarat că, folosindu-se de dreptul său procesual, refuză să facă declarații *(f.d. 65-67)*. Această probă este relevantă pentru aprecierea conduitei procesuale a inculpatului și pentru constatarea că recunoașterea ulterioară invocată prin cererea întemeiată pe art. 364[1] Cod procedură penală nu a fost confirmată nemijlocit prin declarație judiciară.

- **Declarațiile părții vătămate** *****, care, fiind audiată în ședința de judecată, a declarat că locuiește de mai mult timp în satul *****, împreună cu nepoții *****și *****. La 05 martie 2026, se afla în casă, împreună cu nepotul *****. La un moment dat,

a auzit gălăgie și strigăte în ogradă. Ieșind din casă, a observat cum consăteanul Balan Dumitru îl îmbrâncea pe nepotul său, *****. Ea l-a întrebat pe Balan Dumitru din ce cauză îl agresează fizic pe nepotul său, la care ultimul a început să o numească cu cuvinte necenzurate și a continuat să îl lovească cu pumnii pe*****. La solicitarea ei ca Balan Dumitru să părăsească gospodăria sa, ultimul a ignorat cerința și a continuat să-l lovească pe nepotul său și să o amenințe că va incendia casa ei și motocicleta nepotului său,*****. Partea vătămată a adăugat că Balan Dumitru este o persoană foarte agresivă și are conflicte cu mai multe persoane din localitate. La momentul comiterii infracțiunii, Balan Dumitru era în stare de ebrietate, întrucât din cavitatea sa bucală se simțea un miros puternic de alcool. Ulterior, ea a apelat Serviciul 112 și a comunicat cele întâmplate. După aceasta, Balan Dumitru l-a văzut în drum pe *****, a ieșit din gospodăria sa, a mers spre ultimul și l-a lovit cu pumnul în regiunea feței.

- **Declarațiile martorului** *****, care, fiind audiat în cadrul ședinței de judecată, a declarat că locuiește împreună cu concubina sa, *****, în satul *****, și sunt vecini cu *****. La 05 martie 2026, pe parcursul zilei, el a fost la verișorul său, *****, și l-a ajutat cu treburi casnice. În jurul orei 18:00, în ospeție la ultimul a venit consăteanul lor, *****, pentru a procura două sticle de vin. Aproximativ la ora 19:00, el împreună cu ***** s-au pornit la domiciliul ultimului, care se află în vecinătate. Când au ajuns în dreptul porții, de el s-a apropiat Balan Dumitru, care se afla în stare de ebrietate vizibilă și l-a întrebat de ce a comunicat la poliție că el a intrat în locuința sa. El a negat acest fapt, după care Balan Dumitru l-a lovit cu pumnul în regiunea feței. A menționat că Balan Dumitru era împreună cu ***** și se certa cu ***** și nepotul acesteia, *****, din motiv că era deranjat de zgomotul produs de motocicleta lui*****. În timpul când Balan Dumitru îl lovea cu pumnii, ***** a strigat că ***** a luat motocicleta din drum și a parcat-o în ograda gospodăriei bunicii sale, *****. Auzind acestea, Balan Dumitru a intrat în gospodăria ultimei și a început să o amenințe cu răfuială fizică, precum și că îi va incendia casa și motocicleta din ogradă. ***** i-a spus să părăsească gospodăria, însă Dumitru a refuzat și a continuat să o numească cu cuvinte necenzurate și să-l îmbrâncească pe*****. Ulterior, ***** a apelat la Serviciul 112 și a comunicat cele întâmplate. Când la fața locului a ajuns echipajul de poliție, Balan Dumitru se afla în gospodăria *****, iar la cerințele legale ale polițiștilor de a părăsi domiciliul acesteia, Dumitru i-a numit cu cuvinte necenzurate și a opus rezistență.

- **Declarațiile martorului** *****, care, fiind audiată în cadrul ședinței de judecată, a declarat că locuiește împreună cu concubinul său, *****, în satul *****, și sunt vecini cu *****. La 05 martie 2026, în jurul orei 18:30, când se afla în gospodăria sa, la poartă au venit Balan Dumitru, care era în stare de ebrietate, și *****. Dumitru a întrebat-o de ce concubinul său a comunicat organelor de poliție că el a intrat în gospodăria sa și l-a agresat. Ea a răspuns că nu cunoaște nimic. Ulterior, Dumitru a început să o numească cu cuvinte necenzurate și să o îmbrâncească, după care a împins-o și ea a căzut, apoi acesta a zis că o omoară dacă se adresează organelor de poliție. În acest timp, pe drum venea o motocicletă condusă de către *****, care s-a parcat în fața gospodăriei bunicii sale, *****. Sub pretextul că motocicleta face prea mare zgomot, Balan Dumitru și ***** s-au apropiat de***** și au început să îl numească cu cuvinte necenzurate. Ulterior, Balan

Dumitru l-a îmbrâncit pe*****, iar acesta a fugit în gospodăria bunicii sale, *****. În acel moment, din casă a ieșit *****, pe care Dumitru a început să o numească cu cuvinte necenzurate, să o amenințe cu răfuială fizică, că îi va incendia casa și motocicleta. Ultima i-a solicitat să iasă din gospodărie, însă Dumitru continua să o numească cu cuvinte necenzurate și să-l îmbrâncească pe*****. Ulterior, ***** a apelat la Serviciul 112 și a comunicat cele întâmplate. Când la fața locului a ajuns echipajul de poliție, Balan Dumitru se afla în gospodăria *****, iar la cerințele legale ale polițiștilor de a părăsi domiciliul acesteia, Dumitru i-a numit cu cuvinte necenzurate și a opus rezistență.

- **Declarațiile martorului minor *****,** care, fiind audiat, a dat declarații similar cu ale martorilor ***** și ***** *(f.d. 26 – 27);*

După expunerea probelor administrate și cercetate, instanța consideră necesar să le supună unei analize judiciare propriu-zise, prin raportare la criteriile de pertinență, concludență, utilitate și veridicitate, dar și prin prisma coerenței lor interne și a coroborării reciproce, pentru a determina dacă acestea formează un ansamblu probator suficient, apt să fundamenteze o soluție de condamnare în condițiile legii..

ANALIZA PROBELOR ȘI STABILIREA SITUAȚIEI DE FAPT:

Instanța apreciază că declarațiile părții vătămate ***** sunt pertinente și concludente, întrucât aceasta a perceput nemijlocit pătrunderea inculpatului în gospodărie, solicitarea adresată acestuia de a părăsi spațiul privat și refuzul de conformare. Relatarea sa este consecventă în elementele esențiale: prezența inculpatului în ogradă, lipsa consimțământului pentru aflarea acestuia în gospodărie, cererea expresă de a părăsi domiciliul și continuarea conduitei agresive.

Declarațiile martorului ***** consolidează versiunea acuzării, deoarece martorul a descris nu doar existența conflictului, ci și momentul în care inculpatul a intrat în gospodăria părții vătămate, a adresat amenințări și a refuzat să părăsească domiciliul. Instanța reține că martorul a oferit o succesiune logică a evenimentelor, iar împrejurările relatate de acesta coincid, în partea lor esențială, cu cele expuse de partea vătămată.

Declarațiile martorului ***** au aceeași valoare de confirmare, întrucât aceasta a indicat că inculpatul se afla într-o stare de agitație, a pătruns în ograda părții vătămate și a continuat să se manifeste agresiv, deși titulara dreptului i-a cerut să părăsească gospodăria. Relevanța acestei probe rezultă din faptul că martora confirmă atât lipsa consimțământului, cât și refuzul de conformare.

Instanța acordă valoare probatorie declarațiilor părții vătămate și martorilor ***** și ***** nu în mod izolat, ci prin coroborarea lor. Aceste declarații provin de la persoane care au perceput direct sau imediat împrejurările relevante, se referă la aceeași dată, același loc și aceeași conduită a inculpatului, iar eventualele diferențe de exprimare nu afectează fondul acuzației, ci sunt explicabile prin percepția individuală a fiecărei persoane asupra unui eveniment spontan și tensionat.

*Renunțarea acuzării la audierea martorului minor ***** nu afectează caracterul complet al cercetării judecătorești*. Instanța reține că minorul era persoana asupra căreia s-a manifestat o parte a conduitei agresive a inculpatului, însă elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (1) Cod penal, și anume, pătrunderea fără

consimțământ în gospodăria părții vătămate și refuzul de a o părăsi rezultă suficient din declarațiile părții vătămate și ale martorilor audiați, confirmate de actele cauzei. În plus, partea apărării a fost de acord cu renunțarea la această probă și nu a indicat ce împrejurare esențială ar rămâne neclarificată prin neaudierea minorului.

Apărarea nu a prezentat probe capabile să răstoarne concluzia care rezultă din coroborarea declarațiilor părții vătămate și ale martorilor. Faptul că inculpatul a refuzat să depună declarații nu poate fi interpretat în defavoarea sa ca probă de vinovăție, însă nici nu poate substitui lipsa unei versiuni alternative susținute probatoriu. Instanța își întemeiază concluzia exclusiv pe probele administrate și examinate în cauză.

Analizate în ansamblu, declarațiile părții vătămate *****, declarațiile martorilor ***** și *****, precum și actele procesuale ale cauzei demonstrează că inculpatul a intrat în gospodăria părții vătămate fără consimțământul acesteia, că partea vătămată i-a solicitat în mod expres să părăsească gospodăria, iar inculpatul a refuzat să se conformeze și a continuat să manifeste o conduită agresivă în interiorul spațiului privat. Aceste elemente sunt suficiente pentru stabilirea situației de fapt dincolo de orice îndoială rezonabilă.

ÎNCADRAREA JURIDICĂ A FAPTEI:

Sub aspectul obiectului juridic, fapta aduce atingere relațiilor sociale care protejează inviolabilitatea domiciliului, ca expresie a vieții private și familiale. În prezenta cauză, valoarea socială lezată nu este una abstractă, ci se concretizează în dreptul părții vătămate de a decide cine poate intra și rămâne în gospodăria sa.

Sub aspectul laturii obiective, instanța constată realizarea a două modalități normative alternative prevăzute de art. 179 alin. (1) Cod penal: pătrunderea ilegală în domiciliul/gospodăria unei persoane fără consimțământul acesteia și refuzul de a părăsi acest spațiu la cererea persoanei îndreptățite. Gospodăria părții vătămate este un spațiu privat, aflat în legătură funcțională cu locuința, iar accesul în acest spațiu era condiționat de consimțământul titularei.

Lipsa consimțământului rezultă atât din declarațiile părții vătămate, cât și din conduita acesteia, respectiv solicitarea expresă adresată inculpatului de a părăsi gospodăria. Refuzul inculpatului de a se conforma transformă prezența sa în gospodărie într-o rămânere ilegală, relevantă penal potrivit art. 179 alin. (1) Cod penal.

Sub aspectul laturii subiective, instanța reține intenția directă. Inculpatul a cunoscut că se află în gospodăria unei alte persoane, că nu beneficiază de acordul titularului și că i s-a cerut să părăsească spațiul privat. Cu toate acestea, a continuat să rămână în gospodărie și să manifeste o conduită agresivă. Eventuala stare de ebrietate relatată de martori nu exclude vinovăția și nu înlătură caracterul voluntar al acțiunilor sale.

Subiectul infracțiunii este persoana fizică responsabilă care a atins vârsta răspunderii penale. La data comiterii faptei, BALAN Dumitru *****era major, iar materialele cauzei nu indică existența unor circumstanțe care să pună la îndoială discernământul acestuia.

Prin urmare, instanța constată că fapta există, a fost comisă de inculpat și întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (1) Cod penal. Acțiunile inculpatului urmează a fi încadrate juridic drept violare de domiciliu, manifestată prin pătrunderea ilegală în gospodăria/domiciliul unei persoane fără consimțământul acesteia și refuzul de a o părăsi la cererea persoanei îndreptățite.

INDIVIDUALIZAREA PEDEPSEI:

La stabilirea categoriei și cuantumului pedepsei, instanța se conduce de principiul individualizării sancțiunii penale, potrivit căruia pedeapsa trebuie să fie legală, echitabilă, proporțională cu gravitatea faptei și suficientă pentru atingerea scopului de corectare a condamnatului și de prevenire a săvârșirii de noi infracțiuni.

Potrivit art. 61 Cod penal, pedeapsa penală urmărește restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni. Prin urmare, pedeapsa nu trebuie să aibă un caracter formal, dar nici nu trebuie să depășească ceea ce este necesar în raport cu gravitatea concretă a faptei, cu persoana inculpatului, cu posibilitățile reale de executare și cu efectele pe care sancțiunea le poate produce asupra conduitei sale viitoare.

Infracțiunea prevăzută de art. 179 alin. (1) Cod penal face parte din categoria infracțiunilor ușoare. Totuși, caracterul ușor al infracțiunii, în sensul art. 16 Cod penal, nu diminuează importanța valorii sociale protejate. Domiciliul reprezintă spațiul de siguranță al persoanei, iar încălcarea acestuia, în special în prezența unui minor și a unei persoane vârstnice, generează un impact real asupra sentimentului de securitate al victimei și impune o reacție penală efectivă.

În favoarea inculpatului, instanța reține că acesta nu are condamnări penale anterioare, fiind la prima condamnare. Această împrejurare permite reținerea circumstanței atenuante prevăzute de art. 76 alin. (1) lit. a) Cod penal, respectiv săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni ușoare. Totodată, această circumstanță nu poate conduce la aplicarea unei sancțiuni pur formale, întrucât modul concret de manifestare a inculpatului a depășit cadrul unui simplu incident accidental.

Instanța nu reține drept circumstanță atenuantă recunoașterea vinovăției în sensul efectelor art. 364¹ Cod de procedură penală și art. 80¹ Cod penal, deoarece recunoașterea inițială nu a fost confirmată prin declarația inculpatului în fața instanței, acesta refuzând să depună declarații la etapa audierii potrivit regulilor aplicabile martorului. Prin urmare, nu există temei pentru reducerea limitelor de pedeapsă aferente procedurii simplificate.

Instanța nu stabilește circumstanțe agravante în sensul art. 77 Cod penal. Starea de ebrietate descrisă de martori și mențiunile din caracteristica eliberată de autoritatea publică locală sunt avute în vedere doar ca elemente ale contextului conduitei concrete și ale profilului personal al inculpatului, fără a fi transformate în circumstanțe agravante autonome.

Sub aspectul datelor de personalitate, *instanța reține că inculpatul este tânăr, are studii medii incomplete, nu este angajat în câmpul muncii, nu are persoane la întreținere și, potrivit materialelor cauzei, nu dispune de venituri stabile ori de mijloace financiare proprii certe. Totodată, caracteristica anexată cauzei îl prezintă ca având o conduită*

problematică în comunitate, cu mențiuni privind lipsa responsabilității, consumul de băuturi alcoolice, comportamentul neadecvat și existența unor probleme cu unii cetățeni din localitate. Cazierul contravențional confirmă, de asemenea, existența unor abateri anterioare de la ordinea socială, inclusiv fapte privind ordinea publică și conduita față de reprezentanții autorităților, fără ca acestea să fie reținute ca antecedente penale sau ca probe de vinovăție pentru alte fapte.

În același timp, din informația medicului narcolog și a medicului psihiatru rezultă că inculpatul nu se află la evidența acestor specialiști, iar materialele cauzei nu indică existența unei afecțiuni medicale ori a unei alte împrejurări obiective care ar face imposibilă executarea muncii neremunerate în folosul comunității. Dimpotrivă, vârsta inculpatului, lipsa unui loc de muncă și lipsa unor impedimente medicale relevante fac ca această pedeapsă să fie una realistă, executabilă și aptă să producă un efect educativ concret.

Acuzatorul de stat a solicitat aplicarea pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 200 de ore, iar apărarea și inculpatul au solicitat aplicarea unei amenzi minime. Instanța apreciază că, în circumstanțele prezentei cauze, aplicarea amenzii nu ar corespunde pe deplin scopului pedepsei. Deși amenda este prevăzută de lege ca sancțiune, *aceasta presupune existența unei capacități reale de plată, iar în cazul inculpatului nu au fost stabilite venituri constante, un loc de muncă ori mijloace proprii care să permită executarea efectivă a unei asemenea sancțiuni fără a crea o povară disproporționată.*

Mai mult, admiterea acțiunii civile obligă inculpatul să repare prejudiciul cauzat părții vătămate în sumă totală de 6 500 lei. În aceste condiții, cumularea obligației civile cu o amendă penală ar risca să deplaseze accentul de pe repararea prejudiciului victimei spre o sarcină pecuniară suplimentară, dificil de executat pentru o persoană neangajată și lipsită de venituri stabile. O asemenea soluție ar putea diminua șansele reale de compensare a părții civile și ar transforma pedeapsa într-o obligație preponderent formală, susceptibilă să genereze restanțe, fără un efect imediat de responsabilizare.

Pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității răspunde mai adecvat necesităților cauzei, deoarece îl obligă pe inculpat să depună un efort personal, direct și verificabil în beneficiul comunității, în afara oricărei posibilități de substituire a răspunderii prin mijloace financiare. Această pedeapsă are un conținut educativ și preventiv superior în raport cu situația concretă a inculpatului, întrucât îl disciplinează, îl conectează la o activitate social utilă și îi transmite caracterul inadmisibil al încălcării spațiului privat al altor persoane.

Instanța reține că munca neremunerată în folosul comunității nu reprezintă o sancțiune simbolică, ci o pedeapsă principală autonomă, care implică obligații concrete și a cărei neexecutare cu rea-voință poate atrage consecințe juridice mai severe. Prin urmare, aceasta este suficient de fermă pentru a răspunde conduitei inculpatului, dar, în același timp, este mai echilibrată decât amenda în raport cu situația sa materială și cu necesitatea executării despăgubirilor civile.

În ceea ce privește cuantumul, instanța consideră că aplicarea minimului de 100 de ore ar fi insuficientă, având în vedere pătrunderea în gospodăria unei persoane vârstnice,

refuzul de a părăsi domiciliul la cererea expresă a acesteia, conduita agresivă, amenințările relatate de martori, prezența unui minor și datele de caracterizare nefavorabilă. Totodată, aplicarea maximului de 200 de ore solicitat de acuzare ar depăși nivelul necesar unei prime condamnări pentru o infracțiune ușoară, în lipsa antecedentelor penale, mai ales în condițiile în care inculpatul urmează să suporte și consecințele civile ale faptei.

Prin urmare, raportând gravitatea concretă a faptei, datele privind persoana inculpatului, lipsa condamnărilor penale anterioare, conduita sa generală, situația materială, existența obligației civile de reparare a prejudiciului și necesitatea unei sancțiuni efective, instanța consideră că pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 160 de ore este legală, proporțională și suficientă pentru realizarea scopului pedepsei penale.

ACȚIUNEA CIVILĂ:

Partea vătămată ***** a înaintat acțiune civilă în procesul penal, solicitând încasarea de la inculpat a prejudiciului material în mărime de 1 500 lei și a prejudiciului moral în mărime de 5 000 lei.

Potrivit art. 219 din Codul de procedură penală, persoana fizică sau juridică căreia i-a fost cauzat prejudiciu material sau moral prin infracțiune este în drept să înainteze acțiune civilă în cadrul procesului penal. În acest sens, instanța este obligată să verifice existența prejudiciului, legătura cauzală dintre fapta infracțională și prejudiciu, precum și caracterul rezonabil al cuantumului solicitat.

Sub aspectul prejudiciului material, partea civilă a indicat că a suportat cheltuieli de transport în sumă de 500 lei pentru fiecare deplasare la instanță, în legătură cu ședințele stabilite pentru datele de 15 iunie 2026, 16 iunie 2026 și 22 iunie 2026. Aceste deplasări au fost determinate de calitatea sa procesuală de parte vătămată și parte civilă, precum și de necesitatea participării la examinarea cauzei penale pornite ca urmare a faptei inculpatului.

Instanța reține că prejudiciul material invocat are o legătură cauzală directă cu procesul penal generat de fapta inculpatului. Suma solicitată nu reprezintă o cheltuială abstractă sau eventuală, ci o cheltuială necesară pentru prezentarea părții vătămate la instanță, în vederea susținerii poziției sale procesuale și a acțiunii civile. Raportat la numărul deplasărilor, distanța dintre localitatea de domiciliu și sediul instanței, vârsta părții civile și dificultățile obiective de deplasare, suma de 1 500 lei este rezonabilă și proporțională.

Această concluzie este compatibilă și cu standardele CtEDO privind repararea prejudiciului material și a costurilor necesare, Curtea reținând, în practica sa privind satisfacția echitabilă, că prejudiciul material și cheltuielile pot fi compensate atunci când sunt reale, necesare, rezonabile ca cuantum și au legătură cauzală cu încălcarea constatată. În prezenta cauză, cheltuielile de transport au fost determinate de participarea la procesul penal și sunt justificate prin circumstanțele concrete ale cauzei.

Sub aspectul prejudiciului moral, instanța constată că fapta a vizat domiciliul părții vătămate, adică spațiul în care aceasta trebuia să beneficieze de liniște, siguranță și

protecție. Pătrunderea inculpatului în gospodărie fără consimțământ, refuzul de a o părăsi la solicitarea expresă a titularei, comportamentul agresiv, amenințările cu incendierea casei și motocicletei, precum și prezența nepotului minor sunt împrejurări care, în mod obiectiv, au fost apte să provoace părții vătămate teamă, neliniște, stres, insecuritate și tulburare emoțională.

Instanța reține că prejudiciul moral nu necesită, prin natura sa, o demonstrare matematică ori o probă medicală obligatorie în fiecare cauză. Suferința morală poate rezulta din însăși natura atingerii aduse unui drept fundamental, mai ales atunci când încălcarea privește domiciliul, care reprezintă centrul vieții private și familiale. În acest sens, practica CtEDO privind art. 8 din Convenție subliniază importanța protecției efective a domiciliului, inclusiv împotriva atingerilor provenite din raporturi între particulari, iar în cauza Surugiu c. României Curtea a analizat intrările unor terți în curtea reclamantului ca ingerințe relevante pentru dreptul la respectarea domiciliului.

De asemenea, în orientările sale privind satisfacția echitabilă potrivit art. 41 din Convenție, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut că despăgubirea pentru prejudiciu moral are rolul de a recunoaște existența unui prejudiciu nematerial, cum ar fi suferința psihică sau fizică, produs prin încălcarea unui drept fundamental. Curtea a subliniat că legătura cauzală dintre încălcarea dreptului și prejudiciul moral poate fi, în multe situații, rezonabil prezumată, iar cuantumul despăgubirii se stabilește în echitate, ținând seama de natura și gravitatea încălcării, efectele acesteia și circumstanțele concrete ale cauzei.

Aplicând aceste repere la cauza dedusă judecății, instanța apreciază că atingerea adusă inviolabilității domiciliului părții vătămate nu s-a consumat ca un simplu incident exterior lipsit de consecințe psihologice. Partea vătămată este o persoană în vârstă, se afla în propria gospodărie, în prezența nepotului minor, iar conduita inculpatului a fost însoțită de agresivitate verbală și amenințări. Aceste împrejurări au amplificat caracterul intruziv al faptei și au afectat sentimentul de siguranță al părții vătămate în propria locuință.

La stabilirea cuantumului despăgubirii morale, instanța ține cont de caracterul fundamental al dreptului încălcat, de intensitatea conduitei ilicite, de contextul conflictual, de vârsta părții civile, de prezența unui minor și de necesitatea acordării unei satisfacții echitabile, fără ca despăgubirea să se transforme într-o sancțiune suplimentară disproporționată. Suma de 5 000 lei solicitată nu are caracter excesiv, fiind moderată și proporțională cu gravitatea atingerii aduse inviolabilității domiciliului.

Prin urmare, acțiunea civilă urmează a fi admisă integral, cu încasarea de la inculpat în beneficiul părții civile a sumei de 1 500 lei cu titlu de prejudiciu material și a sumei de 5 000 lei cu titlu de prejudiciu moral, în total 6 500 lei.

CU PRIVIRE LA CORPURILE DELICTE, CHELTUIELILE JUDICIARE ȘI MĂSURA PREVENTIVĂ:

În lipsa unor corpuri delicte recunoscute și anexate la materialele cauzei, instanța constată că nu există obiect al deliberării sub acest aspect, motiv pentru care nu urmează să se expună asupra corpurilor delicte.

De asemenea, potrivit materialelor cauzei, cheltuieli judiciare nu au fost constatate, motiv pentru care instanța nu va dispune încasarea unor cheltuieli judiciare în contul statului.

În conformitate cu prevederile art. 395 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, în dispozitivul sentinței de condamnare trebuie să fie arătată dispoziția privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentința va deveni definitivă. Totodată, potrivit art. 385 alin. (1) pct. 15) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței instanța soluționează chestiunea dacă urmează să fie revocată, înlocuită, menținută sau aplicată o măsură preventivă în privința inculpatului.

În prezenta cauză, în privința lui BALAN Dumitru *****a fost aplicată măsura preventivă sub formă de obligare de a nu părăsi țara, pe un termen de 60 de zile. Având în vedere soluția de condamnare, necesitatea asigurării executării sentinței până la rămânerea definitivă, precum și caracterul neprivativ de libertate și proporțional al măsurii, instanța apreciază necesară menținerea acesteia până la rămânerea definitivă a sentinței.

Pentru aceste considerente, în temeiul art. 219-225, art. 384-389, art. 392-395 și art. 397 din Codul de procedură penală, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ș T E:

BALAN Dumitru *****, născut la *****, IDNP *****, se recunoaște vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (1) Cod penal și i se stabilește pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 160 (una sută șaizeci) de ore.

În temeiul prevederilor art. 67 alin. (3) din Codul penal, se explică lui BALAN Dumitru *****că, în caz de eschivare cu rea-voință de la executarea pedepsei cu munca neremunerată în folosul comunității, aceasta va fi înlocuită cu închisoare, calculându-se o zi de închisoare pentru 4 ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

Se admite integral acțiunea civilă înaintată de partea vătămată/partea civilă *****.

Se încasează de la BALAN Dumitru *****în beneficiul părții civile ***** suma de 1 500 (una mie cinci sute) lei cu titlu de prejudiciu material.

Se încasează de la BALAN Dumitru *****în beneficiul părții civile ***** suma de 5 000 (cinci mii) lei cu titlu de prejudiciu moral.

În total, se încasează de la BALAN Dumitru *****în beneficiul părții civile ***** suma de 6 500 (șase mii cinci sute) lei.

Se menține în privința lui BALAN Dumitru *****măsura preventivă sub formă de obligarea de a nu părăsi țara până la rămânerea definitivă a sentinței.

Sentința poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Nord în termen de 15 zile de la data pronunțării sentinței integrale, prin intermediul Judecătoriei Soroca, sediul Florești.

Judecătorul
Judecătoriei Soroca, sediul Florești

Judecător ***Daniela DEVDER***